

121 Vågorna blev så höga

Karl-Gunnar Svensson

f $\text{♩} = 132$ **C** **Am** **Dm** **G** **C**

Våg-or - na blev så hö - ga den gång de för öv - er
 De ro - pa högt: "Jag tror vi för - gås! För stor-men och
 Då väck-te de sin Mäs-ta - re upp, och Je - sus han
 Då steg han upp, till stor-men han sa att den skul-le
 Han sa till si - na lär - jung-ar så: "Ni klen-trog-na,

mf **mf** **mf**

Am **Dm** **G** **C** **Am**

sjön i en båt. Men Je - sus han sov i
 våg - or - nas skull, de vill in - te tys - tna,
 sa till dem så: "Var - för är ni räd - da?
 tyst - na till ro. Då la - de sig gen - ast
 var är er tro?" Den gång-en de skul - le

Dm **G** **F** **G** **C**

båt - en längst fram och lär - jung - ar - na var räd - da.
 läg - ga sig ned och båt - en blir fylld av vat - ten."
 Jag är ju här! I tron är ni än - nu sva - ga."
 våg - or - na ned och all - ting blev tyst och stil - la.
 kom-ma i - håg att Je - sus har makt och styr - ka.

